

את פתח:

התשובה כתהליך לקיחת אחריות- הצעה לפעילות בכיתה

לפניכם קריקטורה של אורי פנחסי.

אנו מדגישים שיש בה סיכון מסויים, לפי שניתן לפרש את דמות הסב הזקן כמייצג ח"ו של הקב"ה. כמובן שאנו מכוונים בקריקטורה זו לדמות הסב, האב או המורה אל מול הדור הצעיר ובשום פנים לא לאדם אל מול הקב"ה.

קריקטורה זו מכילה בעצמה סוגיות רבות: היחס בין הדור הצעיר לדור המבוגר, האופן שבו הדור בעל הסמכות ההורית והרבנית מתבונן ומתייחס לדור הצעיר יותר. האם הוא מבקש להטיל עליו אשמה? לבחון אותו? האם הדור המבוגר מטיל על עצמו גם חלק מהאחריות על מצבו של הנער/המתבגר? מהי תגובת הילד? מה מלמדות הפנים שלו? האם הוא מרגיש אשם? אבוד? כמי שיש על כתפיו אחריות? כל אלו עשויים להוביל לדיון ופתיח לנושא – "תשובה כתהליך של לקיחת אחריות".

אנו ממליצים ללמוד עם התלמידים לאחר מכן, את אחד מהמקורות שהובאו בדף המקורות: קידושין מ"ב ע"ב, רבי עקיבא ור"א שירדו לפני התיבה, הסיפור על רבי חיים מצאנז או תורה רפ"ב מליקוטי מורה"ן – "הוי דן כל אדם לכף זכות".

אלו השאלות הממוצות לעורר סביבן דיון בהקשר של הקריקטורה:

- את מי מייצג הילד ואת מי האיש המבוגר, לדעתכם?
- אילו תחושות ורגשות קריקטורה זו מציפה בכם?
- עם איזו דמות אתה מזדהה יותר: הזקן או הילד? נסה להסביר לעצמך מדוע?
- האם אפשר ללמוד מהקריקטורה משהו על "הטלת אחריות" אל מול "הטלת אשמה"?

חתימה טובה

למשוב לחצו כאן

